

Kronika ziemi zmudzkiej

Spisana przez Ducha Świętego przez ręce księdza Benedykta z Budy

Wstęp

Na dalekiej północy między terenami Zakonu Krzyżackiego, między miastami Królewcem a Rygą, leży kraina w której, jako jedynej w Europie, wiara w Wielkiego Pana Naszego Jezusa Chrystusa nie jest dominatem. Na tej ziemi nie krzyż ale las za święty uchodzi. Jednak jedno miejsce szczególnie dziwne jest. To wioska Telsze i pobliskie jej wsie, tam nie

tylko pogańskie bóstwa czary swe czynią ale również Jezus Chrystus swoje cuda czyni. I informacje o tej przedziwnej ziemi ja w tej księdze umieściłem.

Władza

Cała ziemia koła Telsz na Żmudzi do jednego człowieka należy, do Kunigasa Jaksy którego lennikami są: Biskup Sylvan von der Ropp, Frantisek Harrach, Aiste Vilmante oraz Iwietta Brtymówna z Ejgarów Olszańskich. Wszyscy obowiązek mają do chłopów swoich nakarmienia. A gdy do mobilizacji dochodzi, każdy z lenników musi przynajmniej jednego chłopca wystawić. Prawo spisane w Telszach jest lecz jego znaczenie tylko na wiecu można dostrzec gdyż na co dzień słowo władcy mocniejszy wydźwięk ma. Lecz co ciekawe, pomimo szczerej niechęci pogan do chrześcijan, którzy na każdym kroku to ukazują, żyją tu razem, pracują razem ba nawet biesiadują i historie prawią razem. To prawdziwy dowód, że wszyscy równi są w mocy Jezusa Chrystusa.

Wiarą

Wiarą pogan żmudzińskich wiarą politeistyczną jest. Wierzą w wielu bogów i bożków. Ofiary im składają w świętych gajach. Bogów takich chwala :

Andaj to bóg jezior i magii

Deivas znany również jako Świętowid to najwyższy z bogów pogańskich jest

Perkunas to bóg nieba który o losach bitwy decyduje. To on najbardziej czczonym bogiem w Telszach jest.

Żemyna to bogini ziemi

Saulė bogini słońca

Gilitine tak w ich wierzeniach śmierć się zwie oraz Laima którą boginią przeznaczenia jest.

Pogrzeb

Żywy człowiek, który śmierć dla siebie wybiera dary daje bogom i o tą śmierć prosi. Dziękuje on swym bogom i wyznacza dwie osoby : brata śmierci i pośrednika które wszystkie uwagi na temat

wybrańca wysłucha. Następnie ludzie, którzy na tym pogrzebie zebrani są pokrzepiają już za niedługo zmarłego, a wszystkie urazy i uwagi pośrednikowi mówią. Taką śmierć jako wielkie święto u pogan traktowana jest. Potem wybraniec przemowę swą ostatnią wygłasza i rozpoczyna pojedynek z o wiele silniejszym i sprawniejszym wojem. Kiedy już przegra i zginie, pokrzywy koło jego ciała rzucane są, a po jakimś czasie ciało jego na łożu wcześniej przygotowane jest zaniesione. Gdy już leży jego ciało kadzidłami przez pogan przygotowywane jest do ostatniej drogi. Nagle wszyscy ręce swe wyciągają i modlić się do bogów swych zaczynają. Następnie kapłanką ciało zmarłego myje i idą wszyscy znajomi i rodzina do grobu jego gdzie będzie spoczywać już do końca świata.

Wiec

Zgromadzeni przy ogniu ludzie sołtysa będą wybierać i radzić nad wieloma ważnymi dla swego grodu rzeczami. Rozpoczynają wybraniem sołtysa, gdy wybrany już jest cywun jego imię ogłasza.

Następnie spory i sprawy rozstrzygane są przez cywuna i sądzone według prawa. Jeśli jakaś sprawa sporną jest lud decyduje o jej rozstrzygnięciu poprzez głosowanie podniesieniem ręki. Po której stronie więcej rąk jest uniesionych, to ta strona zwycięską jest.

Święty Gaj

Poganie za swe święte miejsce uznają tak zwane święte gaje, gdzie według wierzeń w wybranych drzewach ich bogowie znajdują się, a na każdego takiego boga jedno drzewo przypada. Tam też również poganie dary swe składają.

Opowieści z grodu Telsz

Straszne rzeczy się na Żmudzi dzieją. W AD 1305 czary i biesy załęgły się na ty ziemiach i kusily

dobrych chrześcijan trzema próbami: Podczas pierwszej z nich bies mówił żeby 10 sprawiedliwych za nim poszło, kusił tak ludzi pysznych, którzy za lepszych od innych się uważali. Podczas drugiej kusił bies dobrami materialnymi. Za to najcięższa próba wiarę poddawała próbie, jeden chrześcijanin miał w ogień skoczyć. I gdy nikt zgłosić się nie chciał dzielny brat Baltazar w ogień poszedł i gdy już spalić się miał, anioły zstąpiły i ogień piekielny ugasiły.

Kiedy złodzieja wykryję w dwojaki sposób się karze: albo piętno w kształcie litery V się wypala albo przestępcy ręka jest ucinana.

W chwili gdy rozszczenie do ziem dwie osoby mają i świadków na dowód posiadają, to na pojedynek wystawiają po woju albo sami do walki podchodzą, ten który wygra do tego ziemia należy.